

Personīgās lūgšanas spēks

Elders Dīters F. Uktdorfs
no Divpadsmīt Apustuļu kvoruma

Mūsu nelokāmā personīgā liecība motivēs mūs mainīt sevi un tad svētīt pasauli.

Mormona Grāmatā mēs lasām par jauno Nefiju, kuram Tas Kungs pavēlēja būvēt kuģi. Viņš ātri paklausīja šai pavēlei, bet viņa brāļi bija skeptiski. „Un, kad mani brāļi redzēja, ka es gatavojos būvēt kuģi,” viņš rakstīja, „viņi sāka kurnēt pret mani, sakot: Mūsu brālis ir muļķis, jo viņš domā, ka viņš var uzbūvēt kuģi, jā, un viņš arī domā, ka viņš var šķērsot šos lielos ūdeņus.” (1. Nefija 17:17).

Bet Nefijs nebija atrunājams. Viņam nebija pieredzes kuģu būvēšanā, bet viņam bija spēcīga personīga liecība, „ka Tas Kungs sagatavos ceļu, lai varētu paveikt to, ko Viņš ir pavēlējis” (1. Nefija 3:7). Ar šo spēcīgo liecību un motivāciju sirdī Nefijs uzbūvēja kuģi, kurā viņi šķērsoja lielos ūdeņus, neskatoties uz spēcīgo pretestību, ko izrādīja viņa neticīgie brāļi.

Ļaujiet man ar jums dalīties personīgā pieredzē no sava paša jaunības par taisnīgu motīvu spēku.

Pēc Otrā Pasaules kara nemieriem mana ģimene pārvācās uz krievu okupēto Austrumvāciju. Kad es mācījos ceturtajā klasē, man skolā vajadzēja mācīties krievu valodu kā pirmo svešvalodu. Man tas likās diezgan sarežģīti Kirilicas alfabēta dēļ, bet, laikam ejot, es iemācījos valodu pietiekami labi.

Kad man palika 11 gadi, mums vienā naktī vajadzēja atstāt Austrumvāciju mana tēva politisko uzskatu dēļ. Tad es mācījos Rietumvācijas skolā, kuru tajā laikā bija okupējuši amerikāņi. Skolā visiem bērniem bija nepieciešams mācīties angļu valodu, nevis krievu valodu. Mācīties krievu valodu bija sarežģīti, bet angļu valodu šķita neiespējami iemācīties. Es domāju, ka mana mute nav domāta, lai es runātu angļu valodā. Mani skolotāji centās. Mani vecāki cieta. Un es zināju, ka angļu valoda noteikti nav mana valoda.

Bet tad kaut kas izmainījās manā jaunajā dzīvē. Gandrīz katru dienu es braucu ar savu velosipēdu uz lidostu un vēroju lidmašīnu pacelšanos un nolaišanos. Es lasīju, studēju un mācījos visu, ko varēju atrast par aviāciju. Tajā laikā mana karstākā vēlēšanās bija kļūt par pilotu. Es varēju jau sevi iedomāties lidmašīnas kabīnē vai militārā iznīcinātāja lidmašīnā. Es jutu dziļi sirdī, ka tā ir īstā lieta man.

Tad es uzzināju, ka, lai es varētu kļūt par pilotu, ir nepieciešams runāt angļiski. Vienas nakts laikā, visiem par brīnumu, likās, ka mana mute ir mainījusies. Es spēju iemācīties angļu valodu. Tas joprojām prasīja daudz darba, neatlaidības un pacietības, bet man bija iespēja iemācīties angļu valodu!

Kāpēc? Taisnīgu un spēcīgu motīvu dēļ!

Mūsu motīvi un domas galu galā ietekmē mūsu rīcību. Liecība par Jēzus Kristus atjaunotā evaņģēlija patiesumu ir visspēcīgākā motivācija mūsu dzīvē. Jēzus vairākkārt

uzsvēra labu domu un motīvu spēku: „Griezieties pie Manis katrā domā, nešaubieties, nebaidieties” (M&D 6:36).

Liecība par Jēzu Kristu un atjaunoto evaņģēliju palīdzēs mums mūsu dzīvē iemācīties Dieva īpašo plānu, kas domāts mums, un tad attiecīgi rīkoties. Tas dod mums pārliecību par realitāti, patiesību un Dieva labestību, mācībām un Jēzus Kristus veikto Grēku Izpirkšanu, un par pēdējo dienu praviešu dievišķo aicināšanu. Mūsu liecība mūs motivē dzīvot taisnīgi, un taisnīga dzīvošana liks mūsu liecībai kļūt spēcīgākai.

Kas ir liecība?

Viena no liecības definīcijām ir: „Svinīgs apstiprinājums par jautājuma patiesumu,” kas radusies no latīņu vārda *testimonium* un vārda *testis*, kas nozīmē „liecība” (“Testimony,” <http://www.reference.com/browse/wiki/Testimony>; *Merriam-Webster's Collegiate Dictionary*, 11. izd. [2003], "testimony," 1291).

Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekļiem jēdziens *liecība* ir sirsnīgs un pazīstams vārds mūsu reliģiskajās izpausmēs. Tas ir maigs un jauks. Tam vienmēr ir noteikts svētums. Kad mēs runājam par liecību, mēs atsaucamies drīzāk uz sirds sajūtām nekā uz loģiku un prātu, parastiem faktiem. Tā ir Gara dāvana, apliecinājums no Svētā Gara, ka noteiktas lietas ir patiesas.

Liecība ir drošas zināšanas vai apgalvojums no Svētā Gara par patiesību un Tā Kunga dievišķo darbu šajās pēdējās dienās. Liecība ir „pastāvīga, dzīvojoša un kustīga patiesības pārliecība, kas atklāta Jēzus Kristus evaņģēlijā” (Marion G. Romney, *New Era*, "How to Gain a Testimony," 1976. g. maijs, 8, pievienots slīpraksts).

Kad mēs dalāmies savā liecībā, mēs izsakām ziņu par evaņģēlija pilnīgu patiesumu. Laikā, kad daudzi uztver patiesību kā relatīvu, paziņojumi par pilnīgu patiesību nav ļoti populāri, kā arī neliekas politiski korekti vai piemēroti. Liecības par „lietām, kādas tās patiesībā ir” (Jēkaba gr. 4:13) ir drosmīgas, patiesas un svarīgas, jo tām ir mūžīgas sekas cilvēcei. Sātans nebūtu pretim, ja mēs stāstītu mūsu ticības ziņu un evaņģēlija mācības kā mainīgas, balstoties uz apstākļiem. Mūsu nelokāmā pārliecība par evaņģēlija patiesumu ir kā enkurs mūsu dzīvē, tas ir stiprs un uzticams kā Polārsvaigzne. Liecība ir ļoti personīga un varbūt mazliet atšķiras katram no mums, jo katrs mēs esam unikāla personība. Tomēr liecība par atjaunoto Jēzus Kristus evaņģēliju vienmēr ietvers šīs skaidrās un vienkāršās patiesības:

- Dievs dzīvo, Viņš ir mūsu mīlošais Tēvs debesīs, un mēs esam Viņa bērni.
- Jēzus Kristus ir dzīvā Dieva Dēls un pasaules Pestītājs.
- Džozefs Smits ir Dieva pravielis, caur kuru Jēzus Kristus evaņģēlijs tika atjaunots pēdējās dienās.
- Mormona Grāmata ir Dieva vārds.
- Prezidents Gordons B. Hinklijs, viņa padomnieki un divpadsmit apustuļu kворuma locekļi ir pravieši, gaišreģi un atklāsmju saņēmēji mūsdienās.

Ja mēs iegūstam dziļākas zināšanas par šīm patiesībām un pestīšanas ieceri ar Svētā Gara dāvanu un tās spēku, mēs varam „uzzināt patiesību par visu” (Moronija 10:5).

Kā mēs iegūstam liecību?

Mēs visi zinām, ka vieglāk ir runāt par liecību, nevis to iegūt. Process, kurā mēs to iegūstam, balstās uz ražas likumu: „Jo, ko cilvēks sēj, to viņš arī pļaus” (Galatiešiem 6:7). Neviena laba lieta nenāk bez piepūles un upura. Ja mēs centīgi strādāsim, lai iegūtu liecību, tas padarīs mūs un mūsu liecību pat stiprāku. Kad mēs dalāmies savā liecībā, tā pieaugs.

Liecība ir visvērtīgākais īpašums, jo to nevar iegūt tikai ar loģiku vai saprātu, to nevar iegūt ar pasaulīgiem īpašumiem, to nevar uzdāvināt vai mantot no mūsu senčiem. Mēs nevaram paļauties uz citu cilvēku liecībām. Mums pašiem tā ir jāiegūst. Prezidents Gordons B. Hinklijs ir teicis: „Katram Pēdējo Dienu Svētajam ir pienākums zināt pašam vai pašai ar neapšaubāmu pārliecību, ka Jēzus ir augšāmcēlies un ir dzīvā Dieva dzīvais Dēls” (“Fear Not to Do Good,” 1983. g. apr., 110; vai *Ensign*, 1983. g. maijs, 80).

Šo drošo zināšanu un nelokāmās pārliecības avots ir dievišķā atklāsme, jo „Jēzus liecība ir praviešu gars” (Jāņa atkl. 19:10).

Mēs saņemam šo liecību, kad Svētais Gars runā ar garu, kas ir mūsos. Mēs saņemsim mieru un nelokāmu pārliecību, kura būs mūsu liecības un pārliecības avots neatkarīgi no mūsu kultūras, rases, valodas vai sociāli ekonomiskā pamata. Šīs Gara mudinājumi, nevis tikai cilvēka loģika, būs drīzāk patiesais pamats, uz kura celt savu liecību.

Liecības būtība vienmēr būs ticība un zināšanas par Jēzu Kristu un Viņa dievišķo misiju, kurš Svētajos Rakstos saka par sevi: „Es esmu ceļš, patiesība un dzīvība” (Jāņa ev. 14:6).

Tātad, kā mēs saņemam personīgo liecību, kura pamatojas Svētā Gara liecībā? Paraugš ir aprakstīts Svētajos Rakstos:

Pirmkārt: Vēlieties ticēt. Mormona Grāmata mudina mūs: „Ja jūs attapsities un uzmodināsiet savas spējas, lai pārbaudītu manus vārdus un izmantosit kaut kriptiņu ticības, pat ja jūs nevarat vairāk, kā vēlēties ticēt” (Almas 32:27).

Daži var sacīt: „Es nevaru ticēt; neesmu reliģiozs cilvēks.” Vienkārši apsveriet, Dievs apsola mums dievišķu palīdzību, pat ja mums ir tikai vēlme ticēt, bet tai ir jābūt patiesai un nevis neīstai vēlmei.

Otrkārt: Meklējiet Svētajos Rakstos. Uzdodiet jautājumus, pētiet tos, meklējiet atbildes tajos. Atkal Mormona Grāmatai ir labs padoms jums: „Ja jūs atbrīvosit vietu, lai sēkla varētu tikt iedēstīta jūsu sirdī” caur rūpīgu Dieva vārda studēšanu, labā sēkla „sāks briest jūsu krūtīs,” ja jūs nepretosieties ar neticību. Šī labā sēkla „paplašinās jūsu dvēseli” un „apgaismos jūsu sapratni” (Almas 32:28).

Treškārt: Pildiet Dieva gribu, ievērojiet baušļus. Nav pietiekami ar zinātnisku diskusiju, ja mēs gribam uzzināt paši, ka Dieva valstība bija atjaunota uz zemes. Pavirša studēšana arī nav pietiekama. Mums pašiem jāīkņojas, un tas nozīmē — mācīties un pildīt Dieva gribu.

Mums jānāk pie Kristus un jāseko Viņa mācībām. Glābējs mācīja: „Mana mācība nav Manis paša, bet Tā, kas Mani sūtījis. Ja kāds *grib darīt Viņa prātu*, tas sapratīs, vai Mana mācība ir no Dieva vai Es runāju pats no Sevis” (Jāņa ev. 7:16–17, pievienots slīpraksts). Un Viņš teica: „Ja jūs mīlat Mani, turiet manas pavēles” (Jāņa ev. 14:15).

Ceturtkārt: Apdomā, gavē un lūdz. Lai saņemtu zināšanas no Svētā Gara, mums jālūdz par to Debesu Tēvam. Mums ir jāuzticas, ka Dievs mūs mīl un ka Viņš mums palīdzēs atpazīt Svētā Gara mudinājumus. Mormona Grāmata mums atgādina:

„Kad jūs lasīsit šos pierakstus, atcerieties, cik žēlīgs Tas Kungs ir bijis pret cilvēku bērniem kopš Ādama radīšanas un līdz pat tam laikam, kad jūs saņemsit šos pierakstus un pārdomāsit tos savās sirdīs.

. . . Vaicājiet Dievam, Mūžīgajam Tēvam, Kristus Vārdā, vai šie pieraksti ir patiesi; un, ja jūs vaicāsit sirsnīgi, ar patiesu nolūku, būdami ar ticību Kristū, Viņš pasludinās jums patiesību par tiem ar Svētā Gara spēku” (Moronija 10:3–4).

Un pravietis Alma teica:

„Es liecinu jums, ka es zinu, ka šīs lietas ir patiesas. Un kā jums šķiet, kā es zinu par to patiesumu?

... Lūk, es esmu gavējis un lūdzis daudzas dienas, lai es pats varētu zināt šīs lietas. Un ... Dievs Tas Kungs ir atklājis tās man ar Savu Svēto Garu, un tas ir atklāsmes gars” (Almas 5:45–46).

Mani dārgie brāļi un māsas, Alma saņēma savu liecību, gavējot un lūdzot vairāk kā pirms 2000 gadiem, un mums var būt tāda pati svēta pieredze šodien.

Ko labu dod liecība?

Liecība sniedz piemērotas perspektīvas, motivāciju un stabilu pamatu, uz kura būvēt mērķtiecīgu dzīvi ar personīgu izaugsmi. Tas ir nemainīgs uzticamības avots, patiess un uzticams biedrs gan priekos, gan bēdās. Liecība sniedz mums iemeslu priekam un līksmei. Tas palīdz mums veidot laimes un optimisma garu, un dod iespēju priecāties par dabas skaistumu. Liecība mūs motivē vienmēr un visos apstākļos izvēlēties pareizo. Tas motivē mūs tuvoties Dievam, ļaujot Viņam tuvoties mums (Jēkaba vēst. 4:8).

Mūsu personīgā liecība ir aizsardzības vairogs un līdzīgi kā dzelzs marga tā mūs vada droši cauri tumsai un neskaidrībai.

Nefija liecība deva viņam drosmi būt vienam no tiem, kas paklausa Tam Kungam. Viņš nekurnēja, nešaubījās un nebaidījās, lai kādi bija arī apstākļi. Kad nāca grūti laiki, viņš teica: „Es iešu un darīšu to, ko Tas Kungs ir pavēlējis, jo es zinu, ka Dievs sagatavos ceļu, lai varētu paveikt to” (1. Nefija 3:7).

Tāpat, kā Dievs pazina Nefiju, Viņš pazīst arī jūs visus un mīl jūs. Šis ir mūsu laiks, šis ir mūsu dienas. Mēs esam tur, kur notiek darbība. Mūsu nelokāmā personīgā liecība motivēs mūs mainīt sevi un tad svētīt pasauli. Šo visu es liecinu un atstāju jums savu svētību kā Dieva apustulis Jēzus Kristus Vārdā, āmen.